

maandag 10 januari 1916.

Gisteren werd in gezelschap verteld, dat zaterdag in de vroege een en zestig soldaten hier begraven werden. Herkomstig van geloofbare duitsche bron verluidd, dat er aan den IJser onlangs nogmaals zooveel mannen verdronken zijn. Er wordt ook gewaarschuwd geen varkensvleesch meer te eten, dat van Amerika komt, omdat het besmet is door trichinose

Direkt bericht van een Duitscher, die dezer dagen met verlof in Hamburg verbleef; aldaar: geen handelsverkeer; schier geen beweging; geen vet, geen spek, geen boonen noch erwten meer. Met bons moet men om allerlei winkelwaren. Koper bestaat niet meer; zelfs geen kunstschaten. In Hamburg waren er torens met koper belegd. Alles is in beslag genomen voor leger-munitie. Ginder — te Berlijn, heeft hij van een minister venomen, wordt er ernstig over geklaagd, dat zulks in België nog niet wordt opgeëischt, België, dat nochtans een wingewest is, terwijl het zegenrijke vaderland alles van dien aard leveren moet. Een erg dreigement voor ons reeds zoo uitgezogen België!

Duitschland staat ettelijke millioenen aan Gent schuldig voor opeischingen. Tot op heden was er geen een cent te verkrijgen. De vierde leening wordt in Duitschland uitgeschreven, een gedwongene, op het inkomen berekend. Vrouwen met een pet op het hoofd, een jas en een wijde broek aan, doen tram — en autodienst. In Berlijn is er nog verkeer. In andere steden is alles verlaten en doodsch. Een huisgezin voor zeven personen krijgt een halven liter melk daags en dat nog enkel, omdat er minderjaringen bij zijn, ook een kilog. boter is met de grootste moeite door rijkelui te bemachtigen.

Dit alles vertelt de teruggekeerde Hamburgenaar. Hij verblijft in Gent sedert een jaar — amtschalve. — Hier is welstand, weelde; het is hier een hemel in vergelijking met wat er in zijn geboorteland geleden wordt.

“Wanneer de vrede? Heeft uw minister dat niet voorspeld, wanneer?” “Hij heeft gezegd: "Dat weet niemand. Het kan jaren duren.”” “Zal Gent gebombardeerd worden?”

“Waarschijnlijk niet. Misschien wordt weldra de staf dichter naar het front verplaatst en blijft er hier slechts een bezetting als in Antwerpen en Brussel.”

“Is het waar, dat er een veertiental dagen geleden vrouwenopstand in Berlijn is geweest?”

“Ja, er was geklaagd geworden over het ontoereikende der rantsoenen. De Keizer zou zich ook laten ontvallen hebben: “Dat er wat meer vrijwilligers naar het leger gaan, daar zullen ze goed den kost hebben.” Dat ook heeft de moeders gebelgd. Ze zijn gaan samenscholen voor 't paleis; ze hebben geroepen: “Is het niet genoeg, dat onze mannen en onze jongens gekwetst en gesneuveld zijn, moeten onze nog niet dienstplichtige zonen ook gepakt worden?””

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)